

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/85/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4122203438
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4122203438.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v právnej veci žalobcu: A DONASTAV s.r.o., so sídlom Farská 12, Nitra, IČO: 44 067 909, zastúpeného: JUDr. Eva Hlaváčová, advokátka so sídlom Farská 12, 949 01 Nitra, IČO: 50 650 190, proti žalovanému: U. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. XX, zastúpenému: JUDr. Henrieta Danišová, advokátka so sídlom Janka Alexyho 7, 841 01 Bratislava, IČO: 17 448 565, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 26. apríla 2022 č.k. 16C/22/2022-48, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie uznesením návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sa v celom rozsahu zamietol (výrok I.). Druhým výrokom konanie zastavil. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť Slovenskej republike prostredníctvom Okresného súdu Nitra súdny poplatok z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo výške 33 eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia (výrok III.) Právnomu zástupcovi žalobcu JUDr. Q. V., advokátke so sídlom Farská 12, Nitra uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za spracovanie podaní a ich príloh v listinnej podobe vo výške 40 eur (2 x 20 eur) v zmysle pol. 20a sadzobníka súdnych poplatkov k zákonu o súdnych poplatkoch, do troch dní od právoplatnosti uznesenia (výrok IV.) Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %, o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto uznesenia súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (výrok V). Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 324 ods. 1, 2, § 325 ods. 1, 2 písm. c), c), § 161 ods.1, 2, § 230 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP).

1.2. Uviedol, že žalobca sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal, aby súd uložil žalovanému zákaz akokoľvek prevádzať, scudzovať, akýmkoľvek spôsobom zaťažovať, nakladať a vykonávať právne úkony s nehnuteľným majetkom nachádzajúcim sa v kat. úz. K., zapísaných na LV č. XX označených ako rodinný dom so súpisným číslom XXX postavený na parcele č. XXX/XX, rodinný dom so súpisným číslom XXX postavený na parcele č. XXX/XX, rodinný dom so súpisným číslom XXX postavený na parcele č. XXX/X až do právoplatného skončenia sporovej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp.zn. 16C/22/2022. Spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca podal žalobu o určenie vlastníckeho práva, na základe ktorej žiada, aby súd určil, že vlastníkom nehnuteľností - dvojdomov nachádzajúcich sa v kat.úz. K., zapísaných na LV č. XX označených ako rodinný dom so súpisným číslom XXX postavený na parcele č. XXX/XX, rodinný dom so súpisným číslom XXX postavený na parcele č. XXX/XX, rodinný dom so súpisným číslom XXX postavený na parcele č. XXX/X.

1.3. Svoje rozhodnutie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia založil na troch dôvodoch. V prvom rade konštatoval, že nebolo za preukázané, žeby bolo nevyhnutné bezodkladne

upraviť pomery medzi stranami neodkladným opatrením, keďže žalobca neunesol dôkazné bremeno osvedčenia skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia. Skutočnosti uvedené v návrhu sú založené na subjektívnych pocitoch žalobcu a ohrozenie jeho právom chránených záujmov nie je podložené žiadnym listinným dôkazom preukazujúcim realizáciu akejkoľvek dispozície s majetkom, ktorý by mal patriť žalobcovi. Ďalej poukázal na to, že z výpisu LV č. XX pre k. ú. K. vyplýva, že v poznámke je zapísané obmedzenie zákaz nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami na základe uznesenia Okresného súdu Nitra sp.zn. 15C/184/2009-38 zo dňa 15.10.2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.11.2009 v spojení s uznesením Okresného súdu Nitra sp.zn. 15C/184/2009-38 zo dňa 22.10.2009. Za zásadné považoval, že medzi rovnakými stranami sporu, s rovnakým predmetom konania o určenie vlastníckeho práva k totožným nehnuteľnostiam, na základe rovnakých skutkových okolností prebiehalo na Okresnom súde Nitra konanie pod sp.zn. 18C/191/2009, ktoré bolo právoplatne skončené. Poukázal rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 18C/191/2009-691 zo dňa 6. júna 2019, ktorou bola žaloba spoločnosti A DONASTAV, s.r.o., zamietnutá, a rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 8Co/210/2019-725 zo dňa 25. novembra 2021, ktorý rozsudok Okresného súdu Nitra potvrdil. Rozsudky nadobudli právoplatnosť dňa 12.01.2022. Z uvedených dôvodov návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

1.4. Vo vzťahu k žalobe súd prvej inštancie vychádzal z ustanovení § 161 ods. 1 a 2 a § 230 CSP. Uviedol, že súd je kedykoľvek za konania je povinný prihliadať na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci a rozhodnúť. Tieto podmienky, pre ktoré je zavedená legislatívna skratka „procesné podmienky“, nie sú výslovne zákonom definované, dajú sa však vyvodiť z jednotlivých ustanovení CSP. Z ustanovenia § 230 CSP vyplýva, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Takéto právoplatné rozhodnutie zakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci, prekážku res iudicata, ktorá je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania. Ak by sa teda začalo konanie vo veci, o ktorej sa už právoplatne rozhodlo, ktorá sa týka tých istých strán sporu a toho istého predmetu konania, súd je povinný podľa § 161 ods. 2 CSP s poukazom na § 230 CSP takéto konanie zastaviť. O tie isté strany ide vtedy, ak v konaní vystupujú nositelia práv z rovnakého právneho vzťahu. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený t.j. je založený na rovnakých skutkových okolnostiach a rovnakom právnom dôvode. Pričom podmienky totožnosti strán sporu a totožnosti predmetu konania musia byť splnené súčasne.

1.5. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp.zn. 18C/191/2009 zistil, že totožný žalobca sa domáhal totožného žalovaného žalobou zo dňa 22.10.2009 určenia vlastníckeho práva totožných nehnuteľností, ako v tomto konaní. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že na svoje náklady s povolením žalovaného, ako vlastníka pozemkov, na ktorého bolo vybavené aj stavebné povolenie, postavil rodinné domy, keď medzi stranami sporu došlo k riadnej dohode o tom, že po ukončení stavieb žalovaný prevedie nehnuteľný majetok na neho spolu s pozemkami, za ktoré prijal dohodnutú kúpnu cenu a v tom čase žalovaný pre neho pracoval v pozícii riaditeľa. Žalovaný dohodu nedodrжал, majetok si ponechal na svojom mene a dokonca časť majetku odpredal a prijatú kúpnu cenu na svoje osobné konto si ponechal. Keďže sa jedná o vlastníctvo firmy, má naliehavý právny záujem, aby bol predmetný majetok zapísaný na skutočného vlastníka, ktorý ho vybuďoval z vlastných finančných zdrojov, pričom poukazuje na možnosť usporiadania tohto právneho vzťahu s poukazom na § 135b Občianskeho zákonníka s tým, že spracoval cudziu vec - pozemok vo vlastníctve žalovaného tak, že vznikla úplne nová vec, čím sa jeho podiel na novovzniknutej veci stal rozhodujúcim; žalovaný súhlasil so zriadením stavieb na jeho pozemku, od neho prijal dokonca kúpnu cenu za pozemky. Konanie bolo právoplatne skončené rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 18C/191/2009-691 zo dňa 6. júna 2019, ktorou bola žaloba spoločnosti A DONASTAV, s.r.o., zamietnutá, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 8Co/210/2019-725 zo dňa 25. novembra 2021, ktorý rozsudok Okresného súdu Nitra potvrdil. Rozsudky nadobudli právoplatnosť dňa 12.01.2022. Z uvedených dôvodov dospel k záveru, že existuje prekážka právoplatne rozhodnutej veci, čo odôvodňuje postup podľa § 161 ods. 2 CSP v spojení s § 230 CSP, teda zastavenie tohto konania.

1.6. O povinnosti žalobcu zaplatiť súdny poplatok z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol podľa § 2 písm. a), § 8 ods. 4, a položky 1 písm. c) Sadzobníka zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. O povinnosti právnej zástupkyne žalobcu zaplatiť súdny poplatok za spracovanie podania a jeho príloh v elektronickej podobe doručeného súdu inak ako do elektronickej schránky súdu, rozhodol podľa § 82l ods. 3 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdech, § 1 ods. 1, § 2 ods.1 písm. f), a položky 20a sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. O nároku na náhradu trov rozhodol podľa § 262 ods. 1 § 255 ods. 1 CSP, pretože súčasne rozhodol nielen o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ale aj v merite veci, keďže konanie zastavil, preto v danom prípade ide o rozhodnutie,

ktorým sa konanie končí. Keďže sa žalovaný, hoci ho nato súd nevyzýval, písomne vyjadril k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj k samotnej žalobe, kde dôvodne namietal, že v danej veci je potrebné prihladiť na § 230 CSP, vznikli mu trovy, a keďže bol v plnej miere úspešný, zatiaľ čo žalobca nedosiahol žiaden materiálne merateľný úspech, súd mu priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto uznesenia súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Súčasne nezistil žiadne dôvody pre aplikáciu podľa § 257 CSP konaní, ani ich netvrdili strany sporu.

2.1. Žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd uznesenie rozhodnutie v plnom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové prejednanie a rozhodnutie. Tvrdil, že súd prvej inštancie rozhodol predčasne bez právnej analýzy návrhu v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Vytýkal nedostatok právnej argumentácie a skutočnosť, že mu nebolo doručené vyjadrenie protistrany tak, ako to súd prvej inštancie konštatuje v bode 3. odôvodnenia.

2.2. Poukázal na dôvody zamietnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a uviedol, že proti rozhodnutiu Krajského súdu v Nitre 8Co/210/2019 v spojení s rozhodnutím Okresného súdu Nitra č.k. 18C191/2009 bolo podané dovolanie, pričom predpokladal, že rozhodnutie dovolacieho súdu sa môže odlišovať od právneho názoru súdov nižších inštancií. Navyše žalovaný je trestne stíhaný na Okresnom súde v Nitre pod č.k. 2T1/2015 a to pre sumu cca 324 tisíc eur, ktoré speje ku konečnému rozhodnutiu. Ohradil sa voči záveru súdu prvej inštancie, podľa ktorého žaloba obmedzuje práva žalovaného a je prejavom určitého šikanovania. Ak súd prvej inštancie vyjadril osobný názor, tak potom ho nie je možné považovať za nezaujatého. Ak je to názor profesionálny, potom prekročil určitú mieru zdržanlivosti a vyjadril sa k veci nad rámec právnej argumentácie.

2.3. Vo vzťahu k žalobe poukázal na svoje skutkové tvrdenia, uplatnené nároky a práva voči žalovanému a tvrdil, že sa nejedná o vec rozhodnutú v konaní sp.zn. 18C191/2009. Pokiaľ sa žalovaný k veci vyjadril z vlastnej iniciatívy, uvedené vyjadrenie mu nebolo doručené, čím súd prvej inštancie zasiahol do jeho oprávnení účastníka konania a zabránil mu prístupu k súdu. Týmto vyjadrením žalobca nedisponuje, nemá vedomosť, čo sa v ňom nachádza. Namietal predčasnosť rozhodnutia, keďže podľa platnej judikatúry pokiaľ má súd pochybnosti o tom, či sú nejaké práva alebo povinnosti uplatnené formou žaloby správne, nemôže vychádzať iba z podaní účastníkov konania, ale má povinnosť vypočítať si účastníkov konania a zistiť, o čo svoje nároky, ktoré uplatňujú na súde, opierajú. Poukázal na to, že konanie, ktoré predchádzalo tejto žalobe, sa konalo na základe iného právneho titulu nadobudnutia. V pôvodnej žalobe si uplatňoval právo na určenie vlastníctva nehnuteľného majetku a to nielen nadstavby, teda rodinné domy, ktoré boli preukázateľne vyhotovené z jeho finančných prostriedkov, ale dožadoval sa určenia, že do jeho vlastníctva patria aj pozemky, na ktorých sa nachádzajú tieto rodinné domy. Určenia tohto vlastníctva sa domáhal sa poukazom na § 135b ods. 1 Občianskeho zákonníka na tom skutkovom základe, ktorý nielen že je podrobne popísaný v predchádzajúcej žalobe, ale ktorý vyplynul aj z vykonaného dokazovania a žalovaný nepoprel istú formu dohody o tom, že stavby môže žalobcova firma vyhotoviť, avšak poprel to, že by mal tieto pozemky vyplatené. Tvrdil, že v tom konaní bola žalovanému zo strany súdov poskytnutá neprimeraná ochrana. Súd prvej inštancie si bezvýhradne osvojil a vyslovil právny názor na inú formu vysporiadania tohto nároku. Krajský súd dokonca vo svojom rozhodnutí konštatuje nedostatok dobromyseľnosti na strane žalobcu, čo je v absolútnom rozpore s vykonaným dokazovaním, či už v civilnom alebo trestnom konaní. Dobromyseľnosť žalobcu bola nad akúkoľvek pochybnosť dokázaná.

2.4. Tvrdil, že na odmietnutie žalobného návrhu nepostačuje, že sa jedná o totožných účastníkov konania a o zhodný predmet sporu. Súd prvej inštancie mal povinnosť preskúmať, či sa žaloba neopiera o iné hmotnoprávne ustanovenie. Tvrdil, že v prvom prípade oprel svoje vlastníctvo o uplatnený celok, teda nielen vlastníctvo k domom - k nadstavbám, ale aj k pozemkom, v tomto prípade sa domáham určenia vlastníctva iba vyhotoveným stavbám na cudzom pozemku. Teda pokiaľ by súd o jeho žalobe rozhodoval a určil by, že je vlastníkom postavených dvojdomov, nevyhnutne musí postupovať tak, že musí upraviť pomery k pozemkom, na ktorých sa vyhotovené stavby nachádzajú podľa § 135c) OZ. Svoje právo k vyhotoveným stavbám opiera o určovaciu žalobu, že vzhľadom na všetky okolnosti dobromyseľne a so súhlasom vlastníka pozemkov žalobca vybudoval na jeho pozemkoch nadstavby. Teda cestou súdu sa domáha nepopierateľného práva, že je vlastníkom stavieb vyhotovených na pozemkoch žalovaného. Predchádzajúci spor sp.zn. 18C/181/2009 bol vedený podľa ustanovenia § 135b) Obč. zákonníka. Takže, aj keď sa daná vec skutkovo javí ako zhodná s tou predchádzajúcou, žalobný petit je odlišný od toho predchádzajúceho. Navyše označenie hmotného práva, podľa ktorého uplatňuje žalobca svoj nárok, je úplne odlišné. Týmto aspektami mal súd prvej inštancie povinnosť sa zaoberať.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalobca v odvolaní neuviedol jednu jedinú skutočnosť, ktorá by zadala dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ani nežiada

odvolací súd, aby napadnuté uznesenie vo výroku I. zmenil tak, že neodkladné opatrenie nariaďuje. Vo vzťahu k žalobe nesúhlasil s argumentáciou žalobcu, ktorá je v rozpore s ust. § 230 CSP. Navyše súd prvej inštancie nevychádzal z podaní účastníkov konania, ale zo spisu Okresného súdu Nitra sp.zn. 18C/191/2009, ktorý mal pripojený, a porovnával nielen totožnosť účastníkov konania, ale aj totožnosť predmetu sporu a skutkové tvrdenia, o ktoré žalobca opieral svoj nárok v konaní Okresného súdu Nitra sp.zn.18C/191/2009 a v tomto spore. A na základe tohto porovnania súd prvej inštancie dospel k záveru, že je naplnená prekážka res iudicata. Mal za to, že odvolanie nie je dôvodné, súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, odôvodnenie napadnutého uznesenia je logické, vyčerpávajúce, preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu potvrdil a žalovanému priznal náhradu odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Žalobca v stanovisku zo dňa 18.07.2022 uviedol, že s vyjadrením žalovaného nesúhlasí. Skutkovo aj právne odôvodnil svoje odvolanie, aj čo do výroku o zastavení konania aj čo do výroku o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Zotrvával na tom, že prekážka res iudicata v danom prípade nie je splnená. Predmetná žaloba a spor účastníkov je založený na inom hmotnoprávnom základe. K tomu zopakoval svoju argumentáciu z odvolania a tvrdil, že nie je rozhodujúca totožnosť predmetu sporu, ale forma nadobudnutia vlastníctva na základe iných hmotnoprávnych podmienok. Týmto sa mal súd prvej inštancie zaoberať. K neodkladnému opatreniu uviedol, že poznámka na LV nemá žiadny výzvam, lebo žalovaný aj napriek poznámke bez problémov previedol sporný nehnuteľný majetok. Vo vzťahu k trovám konania uviedol, že súd má povinnosť skúmať, či priznanie trov konania žalovanému nie je v rozpore s dobrými mravmi.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že žalobca odvolaní namietal vadu konania spočívajúcu v nesprávnom procesnom postupe súdu prvej inštancie (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), čím zasiahol do jeho procesných práv a zabránil mu prístupu k súdu, predtým ako pristúpil k prejednaniu veci, zaoberal sa namietanou vadou konania. Dospel k záveru, že žalobcom namietaná vada konania je dôvodná, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

7. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

8.1. Žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie mu zabránil prístupu k súdu. Dôvodil, že mu nebolo doručené vyjadrenie žalovaného tak, ako to súd prvej inštancie konštatuje v bode 3. odôvodnenia napadnutého uznesenia. Týmto vyjadrením nedisponuje, nemá vedomosť, čo sa v ňom nachádza. Tým súd prvej inštancie zasiahol do jeho oprávnení účastníka konania a zabránil mu prístupu k súdu. Odvolací súd preto, predtým ako preskúmal napadnuté uznesenie, skúmal, či súd prvej inštancie konanie zaťažil vadou spočívajúcou v porušení práva žalobcu na spravodlivý proces podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

8.2. Podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, možno odvolanie zdôvodniť tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb v konaní pred súdom užívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Súčasťou tohto práva je realizácia procesných práv, ktoré strane sporu priznáva Civilný sporový poriadok. Doručovanie písomnosti súdom je procesným úkonom, s ktorým sú spojené významné procesné účinky. Doručovanie zabezpečuje komunikáciu medzi súdom a stranami sporu, ako i medzi stranami sporu navzájom. Doručovanie má význam aj z hľadiska dôsledkov s ním spojených. Na okamih doručenia sa viažu lehoty a vznikajú nim procesné práva a povinnosti. Civilný sporový poriadok upravuje postup pri doručovaní písomnosti v ustanoveniach § 105 a nasl. Za písomnosti sa považujú nielen súdne písomnosti, ale aj písomnosti založené do súdneho spisu stranou sporu (vyjadrenie, odvolanie, listinné dôkazy). K nesprávnemu procesnému postupu súdu dôjde vtedy, ak súd písomnosti strane sporu opomenie doručiť a tým jej znemožní realizáciu procesných práv, ktoré jej priznáva Civilný sporový poriadok.

8.3. V danej veci z obsahu spisu súd prvej inštancie zákonom predpísaný procesný postup pri doručovaní nedodrжал. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný doručil súdu prvej inštancie dňa 12.04.2022 vyjadrenie k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a k žalobe. Uvedené vyjadrenie súd prvej inštancie

žalobcovi nedoručil. Napriek tomu napadnutým uznesením rozhodol, a to nielen o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré zamietol, ale zároveň zastavil aj konanie o žalobe. Odvolací súd posudzujúc predmetné konanie z hľadiska uvedených skutočností a úvah dospel k záveru, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom v priebehu konania znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

9. Nakoľko v prejednávanej veci žalobca opodstatnene napadol uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré bolo vydané v konaní postihnutom nesprávnym procesným postupom znemožňujúcim strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie bude povinný, vyjadrenie žalovaného doručiť žalobcovi (jeho právnej zástupkyňi) a následne vo veci opätovne rozhodnúť. V novom rozhodnutí zároveň rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).